

Momenten van diaconale bezinning

Jeremia 29: 1-14

Brief

Zeventig jaar. Zeventig jaar op een plek ver van huis. Ver van de tempel. Ver van God. In het goddeloze Babel. Door hun eigen schuld. Om van bij de pakken neer te gaan zitten.

De profeet Jeremia - zo vaak door het volk verguisd omdat hij niet verkondigde wat zij wilden horen - schrijft de ballingen een brief met daarin een boodschap van God. De God die ze keer op keer de rug hadden toegekeerd.

Verwachtingen

Na al de waarschuwingen die de Here heeft gegeven en na al het geduld dat Hij heeft getoond zou je nu misschien stilte van Zijn kant verwachten of een reactie van 'eigen schuld, dikke bult; zoek het maar even uit'. Maar nee.

Of misschien zou je wel het tegenovergestelde verwachten: 'Het komt goed. Ik breng jullie heel gauw terug naar Jeruzalem'. Dat was wat het volk graag wilde horen en dat was dan ook wat veel (valse) profeten verkondigden (zie Jeremia 28: 8, 9). Maar nee, ook dat niet.

Zware dobber

God is een God van recht. En dus moet de straf worden gedragen. Daarom zegt de Here: Bouw huizen en leg tuinen aan, want voorlopig blijven jullie hier.

Dat zal een zware dobber zijn geweest voor het volk: zeventig jaar (voor alle niet gehouden sabbatsjaren)! Een leven lang. Het is nu dus menens ...

Ze moeten zich settelen. Settelen is niet hetzelfde als aanpassen. Maar het is ook iets anders dan je op je eigen eilandje terugtrekken.

Onbegrijpelijk?

En dan die nog moeilijker te begrijpen woorden in vers 7: 'Zoek de vrede voor de stad waarheen Ik u in ballingschap heb gevoerd. Bid ervoor tot de Heere, want in haar vrede zult u vrede hebben.'

Dat gaat toch in tegen alles wat het volk heeft geleerd? Israël was door de Here apart gezet, mocht zich niet inlaten met andere volken. En nu moeten ze zich niet alleen settelen in vijandig gebied, ze moeten ook nog bidden en vrede zoeken voor dat gebied. Hoe is het mogelijk!

Recht en beweging

Waarom toch deze opdracht aan de ballingen om betrokken te raken - want dat is het - bij de stad waarin ze helemaal niet willen zijn?

Zoals hiervoor gezegd: God is een God van recht en dus moet de straf gedragen worden.

Daar gebruikt de Here Babel voor. *Hij zit erachter!* En omdat Hij erachter zit, is dit dus de plek waar ze nu moeten zijn.

God wil dat ze Hem op deze plek dienen en de naaste tot zegen zijn. Omdat Zijn hart uitgaat naar mensen die Hem niet kennen, omdat Hij ook over hen beweging is.

Zegen

En niet alleen daarom. Want er is ook Zijn belofte dat als je je inzet voor de ander, je zelf ook zegen zult ontvangen. De Here heeft het goede voor met Zijn volk: 'Ik immers, Ik ken de gedachten die Ik over u koester, spreekt de Heere. Het zijn gedachten van vrede en niet van kwaad, namelijk om u toekomst en hoop te geven.' (vers 11)

Daar zal wat vanuit zijn gegaan: gevangenen die in plaats van een vijandige houding aan te nemen het beste zoeken voor de plek waar ze eigenlijk niet willen zijn. Kijk maar eens naar het getuigenis van Daniël. En lees Psalm 87 eens: Babel wordt ook daar genoemd!

Onze taak

En nu wij. Burgers van een ander - hemels - rijk, levend hier op aarde. Het is geen toeval dat u hier bent: God plaatst u op deze aarde, in deze stad, in deze buurt met een reden. En dus ligt er een taak voor u, draagt u verantwoordelijkheid. Dat gold voor de ballingen, dat geldt voor ons. Hier en nu. Hij vraagt ons op de plek waar Hij ons plaatst een zoutend zout en lichtend licht te zijn. Ook, *juist*, in 'vijandig gebied'. Niet terugtrekken en samenklonteren in uw eigen veilige kerk. Maar leren kijken met de ogen van God naar dat gebied, en erin bidden en werken.

Ontspanning

Verwacht Hij dan allerlei grootse dingen van u? Eigenlijk staat in de verzen 5 en 6 gewoon 'settelen en leef uw leven'. Bijna alles wat u zegt en doet, heeft invloed op mensen om u heen. Laat in uw 'gewone' doen en laten, zien dat u burger van een ander rijk bent en leeft overeenkomstig de wetten van dat rijk. Ook - misschien wel juist - door dat 'gewone' kan de Here iets groots doen. En ja, misschien roept Hij u wel tot het doen van iets groots. Waarom dan aarzelen als zo'n groot en machtig God u op die manier wil inzetten in Zijn Koninkrijk? Uiteindelijk is het immers Zijn werk! Als er iets is wat een stuk ontspanning geeft ...

(Gespreks)vragen

1. In 2007 is er een klein onderzoekje gedaan naar waaraan in het gebed in en door kerken aandacht werd gegeven. Er werd onderscheid gemaakt tussen vijf categorieën: de eigen kerkelijke gemeente, evangelisatie/zending, lokaal, nationaal en internationaal.
De uitkomst? Verreweg de meeste gebedspunten betreffen de eigen kerkelijke gemeente. Voor lokale problematiek is in de gebeden de minste ruimte, voor structurele oplossingen op dit niveau wordt al helemaal niet gebeden.
Herkent u dit in de gebeden in uw eigen gemeente? En in uw persoonlijke gebed? Hoe kan het dat wij als kerken/kerkmensen zo weinig lokaal betrokken zijn?
2. Een leven lang in ballingschap. Dat geldt ergens ook voor ons als christenen. Burgers van het hemelrijk, vreemdelingen op aarde. Hoe ervaart u dat 'vreemdelingschap'?
3. We weten dat na de ballingschap slechts een klein deel van het volk is teruggekeerd naar Israël. De verleiding is groot om je niet alleen te settelen, maar je zo aan te passen en zo te vergroeiën met je omgeving dat je er niet meer weg wilt.
Hoe geeft u het 'gij geheel anders' vorm in deze wereld vol verleiding, zonder u daarbij terug te trekken op uw eigen veilige 'christelijke' eilandje?